

30.1.2015

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift nr. 2130/2013, ingediend door Leandro Espana Balbas (Spaanse nationaliteit), over de overdracht van de rechten van landbouwers

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener klaagt over de huidige situatie waarin de subsidierechten van landbouwers die nieuwe landbouwbedrijven hebben aangeworven, niet automatisch worden overgedragen. Volgens indiener is in veel gevallen de eigendom van het landbouwbedrijf wel overgedragen, maar de rechten niet, zodat de voormalige eigenaar aanspraak blijft maken op subsidies. Hij wijst erop dat deze praktijk oneerlijk is, aangezien de subsidies juist bedoeld zijn om de lage directe winstgevendheid van landbouwbedrijven te compenseren. Hij vindt de huidige wetgeving oneerlijk en verzoekt het EP te helpen om de subsidies te koppelen aan de rechten van de eigenaar van het landbouwbedrijf.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 5 september 2014. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 216, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 30 januari 2015

Opmerkingen van de Commissie

Om rechtstreekse betalingen voor landbouwgrond te ontvangen moet een landbouwer allereerst beschikken over landbouwgrond en een in de EU-wetgeving omschreven landbouwactiviteit uitoefenen op dergelijke grond. De landbouwer dient ook aan de door de EU-wetgeving gestelde voorwaarden te voldoen, en bijvoorbeeld over betalingsrechten beschikken in het kader van de bedrijfstoelageregeling (tot en met 2014) of de

basisbetalingsregeling (vanaf 2015). Het stelsel van betalingsrechten is geheel losgekoppeld van de productie en dat houdt in dat deze rechten voor elke subsidiabele hectare geldend gemaakt kunnen worden (er bestaat geen voorschrift dat rechten alleen geldend gemaakt kunnen worden voor de hectare op grond waarvan zij toegewezen zijn).

Indiener doet voorkomen alsof bepaalde landbouwers niet aan de noodzakelijke voorwaarden voor steun voldoen. In het bijzonder wordt gesteld dat sommige landbouwers geen landbouwactiviteit uitoefenen op de gronden waarvoor zij steun ontvangen. Hierover dienen de bevoegde nationale autoriteiten zich te buigen. Sinds het begin van de regelingen betreffende de werking van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) zijn de lidstaten verantwoordelijk voor de uitvoering van de regels over het GLB, inclusief de betalingen aan begunstigden. Aangezien zij de verantwoordelijkheid hebben om de financiële belangen van de EU-begroting te beschermen, zijn het de lidstaten die de nodige maatregelen moeten treffen om ervoor te zorgen dat subsidies correct worden toegewezen en om onregelmatigheden te voorkomen en aan te pakken¹. Als gevolg hiervan vallen geschillen met betrekking tot de administratieve afhandeling van een specifiek geval onder de bevoegdheid van nationale autoriteiten.

Vanaf 1 januari 2015 dient iedere landbouwer die rechtstreekse betalingen ontvangt, in aanvulling op de bovenvermelde voorwaarden, de bepalingen betreffende actieve landbouwer na te leven, die na de laatste hervorming van het GLB zijn ingevoerd om de directe steun beter te sturen door degenen uit te sluiten die geen (of slechts geringe) landbouwactiviteiten uitoefenen. Om betalingsrechten toegewezen te krijgen en directe steun te ontvangen moet de landbouwer actief zijn in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) nr. 1307/2013². Artikel 9, lid 3, van die verordening voorziet in de mogelijkheid voor lidstaten om natuurlijke of rechtspersonen, of groepen van natuurlijke of rechtspersonen van directe steun uit te sluiten.

Ten aanzien van de mogelijkheid voor nieuwkomers om betalingsrechten te ontvangen, moet tenslotte worden opgemerkt dat vanaf 2015, overeenkomstig artikel 30, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1307/2013, de lidstaten hun nationale of hun regionale reserves gebruiken om bij voorrang betalingsrechten toe te wijzen aan jonge landbouwers en aan landbouwers die met hun landbouwactiviteit beginnen. Deze categorie landbouwers wordt nader omschreven in artikel 30, lid 11, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 en in artikel 28, lid 4 van Verordening (EU) nr. 639/2014³.

Conclusie

¹ Zie artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, PB L 209, 11.8.2005, blz. 1 (vanaf 1/1/2014: artikel 58 van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad, PB L 347, 20.12.2013, blz. 549–607).

² Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad, PB L 347, 20.12.2013, blz. 608 - 670.

³ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die Verordening, PB L 181, 20.6.2014, blz. 1-47.

De Commissie ziet geen reden om ten gunste van indieners op te treden.

Indiener wordt geadviseerd over de details van de uitvoering van de regelingen voor rechtstreekse betalingen in Spanje, contact op te nemen met de nationale autoriteiten.